

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 18 Octomvrie st. v.

Congregațiunea comitatului Târnava-mică a votat pentru spriginirea reuniunii maghiare de cultură din Cluj suma de 10,000 fl., care urmează să fie acoperită printr'un nou impozit, plătit de întreaga poporațiune a comitatului, deși majoritatea acestei populațiuni nu sînt Maghiari, ci Români și Sași.

La ședința, în care s'a luat această hotărîre au luat parte numai 62 membri, între care câțiva Sași și, pe cât putem noi judeca, doi Români. Sașii au votat cu toții alături cu Maghiarii, cu Ovreii și cu Armenii din congregațiune pentru acest nou impozit, eară dintre Români unul, dl. Ioan Moldovan, 'l-a primit, ear' celalalt, Părintele protopop gr.-cat. Ioan Macaveiu nu numai 'l-a respins, dar' a făcut totodată și recurs contra hotărîrii luate și a cerut, ca ministrul de interne să n'o aproabe.

Ministrul a aprobat hotărîrea congregațiunii comitatense, — și contribuabilii din comitatul Târnavei-mici vor avè să plătească noul impozit, fie ei Maghiari, fie Români ori Sași.

Nu vom discuta legalitatea acestui impozit, nici vom cerceta de ce la congregațiunea comitatensă au luat parte, afară de unul singur, tot oameni gata de a-l primi și pentru dînșii, și pentru alții. Deocamdată punerea în discuțiune a acestor chestiuni nu are nici un înțeles.

Maghiarii vor fi avînd cuvinte puternice de a stărui, ca fondurile reuniunii din Cluj să se sporească cu ori-ce preț acum, câtă vreme ei dispun de puterea publică și pot să stoarcă și prin presiuni făcute asupra funcționarilor publici și asupra particularilor ce au afaceri la direcțorii, și prin hotărîri ca cea luată de congregațiunea comitatului Târnava-mică.

Scim cu toții, cât sgomot au făcut, câte mijloace de presiune au întrebuițat, cât s'au opintit timp de un an de zile, — și n'au adunat nici măcar două sute de mii de floreni, ceea-ce este un fond ri-

dicol față cu scopurile mari, pe care pre-sumptioșii noștri concetățeni le au în vedere.

Vedînd acest rezultat infim, rezoluțiunea ministerială, prin care se aprobă noul impozit, ni se presentă ca un act de desperațiune al unui element, care multe vrea și puține poate.

Nu mai rămîne îndoială, că, porniți odată pe calea aceasta, concetățenii noștri maghiari vor merge înainte și vor stoarce pretutindenea în congregațiunile comitatense hotărîri de felul celei luate la Dicsö-St.-Márton și ne vor silii, pe cât vor pute, să sporim noi, Români și Sași fondurile, pe care ei înșiși nici că le-au putut întemeia în toată serioșitatea.

N'avem decât să facem ceea-ce a făcut Părintele Protopop Ioan Macaveiu, apoi să ne supunem, să plătim, dar' să ne rezervăm totodată, în virtutea contribuțiilor, pe care le-am plătit, drepturile ce ni-se cuvin asupra fondurilor astfel create.

„Reuniunea maghiară de cultură“ din Cluj a făcut și are să mai facă multă turburare în țeară; vedînd însă rezultatele, pe care această reuniune a putut să le obțină dela înființarea ei și până astăzi, ori-și-ce om chibzuit trebuie să primească convingerea, că în ultima analiză ea este un lucru mai mult ori mai puțin nevinovat. Și un lucru de tot nevinovat devine atunci, când fondurile ei devin prin contribuiri comune o proprietate comună a tuturor celor ce au contribuit pentru crearea lor.

N'avem decât să așteptăm timpul, când ne vom pute să ne validăm drepturile. — Și graba, cu care se pun concetățenii noștri maghiari pe lucru, dovedește, că nu mai poate să fie departe timpul acesta.

Scim cât de simțitor este Românul, când 'i-se cere un nou impozit, și prevedem amărăciunea, pe care o va produce noua „acțiune“ a „reuniunii de cultură“ în masele poporului român. Datoria acelora, care stau în atingere directă cu

poporul, este să domolească spiritele, să le țină în disciplină, dar' să adune totodată și armele, pe care ni le dau Maghiarii ei înșiși, pentru-ca să le avem la îndemână, când va fi sosit timpul priincios.

Și sînt prețioase armele, pe care ni le dau Maghiarii prin noua lor „acțiune.“

O voce slovăcească.

Die magyarische Staatsidee, Kirche und Nationalitäten in Ungarn. Geschildert von einem Slovaken.

Sub titlul acesta a apărut o broșură în Praga.

Ca semne ale timpului, care este bine și de folos a le cunoaște și cetitorii noștri, vom reproduce unele locuri mai remarcabile din broșura aceasta. Cetitorii vor judeca apoi ei înșiși, dacă este și broșura din chestiune unul din avertismentele, pe care politiciii naționalității maghiare ar trebui bine să 'și-le noteze și să iee învățătura dintr'însele.

Broșura se împarte în două părți: 1. „Idea de stat maghiară și naționalitățile“ și 2. „Biserica și naționalitățile în Ungaria.“

Partea primă suprascrisă: „Idea de stat maghiară și naționalitățile“, o introduce autorul cu un citat lung și interesant totodată. Și tocmai fiindcă este interesant îl reproducem și noi întocmai cu toate observările sale (de sub linie) precum urmează:

„Statul unguresc,* poliglot, își poate păstra în viitor existența, în evoluțiunile eventuale ale istoriei numai prelîngă condițiunea, că se va schimba într'un stat maghiar, național, cu o limbă. Garanția unică pentru existența sa mai departe în istorie este întărirea și singura dominațiune a elementului maghiar.

*) Cuvîntul „Ungaria“ înseamnă numele colectiv al tuturor neamurilor poliglotte: Maghiari, Slovaci, Sârbi, Români, Ruteni, Germani și Jidovi, care locuiesc înăuntrul marginilor statului unguresc. În înțelesul dispozițiilor legii, în Ungaria nu există „națiune“ maghiară, slavică, etc., ci o națiune ungurescă, politică, care rezultă din toate „naționalitățile.“ Prin urmare nu poate fi vorba de naționalitate ungurescă, sau de națiune maghiară. În lexiconul limbii maghiare nu este termin pentru numele colectiv „Ungaria“, de unde s'a și escat absurditatea plăcută șovinistilor maghiari, că unii și în limba germană, slavică etc. identifică unguresc cu maghiar și vorbesc de o limbă, cultură ungurescă, sub care însă înțeleg numai pe cea maghiară. Unguresc și maghiar sînt două noțiuni, care nu se acoper una pe alta. Unguresc (din slavicele uhor, uhořky) are însemnătate geografică, politică; maghiar, însemnătate etnografică. Jidovul, care trăiește în Ungaria, încă e Ungur, nu e însă Maghiar.

VII.

Așa tu, Curte legendară,
Așa tu, drag român popor,
În cursa soartei mult amară
V'ați dat un sacru ajutor,
Și eată-vă ați ear' cu fală
Strălucitori prin har cerese,
El sub o mantie regală,
Tu sub veșmîntul ângeresc.

VIII.

El vine-O! sfîntă mănăstire,
Cu brațele pline de cununi,
După trei secolii să te-admire
Ca pe-o minune 'ntre minuni.
O! monument, soartea 'ți-e mare!
Sub neos Domn ai fost clădit,
Și 'n mândra-'ți nouă realțare
Ați sub un Rege ești sfîntit!

IX.

Privesce 'n giur, privesce în zare
Umbrele mari a celor morți,
Care-'ți trimit o închinare
De pe-ale vecinicii porți.
Mărirea ta este deplină;
Geniu a fost numele teu.
Ești demn de-o nație creștină,
Ești demn locaș de Dumneșeu!

Vasile Alexandri.

Omul care lucrează.

(Urmare.)

Dacă ar fi vorba de un singur om, m'aș pute mărgini la cele șise până aici. Nu e însă vorba de „un om“, ci de „omul“, care voiesce să lucreze aici în Sibiu.

Centrul firesc al lucrării culturale din Sibiu e scaunul metropolitan.

Întemeietorul acestui scaun, Metropolitul Andreiu era un om, care prin activitatea sa punea în uimire pe toți cei ce-l cunoseau. Ca om politic, ca literat, ca administrator, ca preot și ca om de școală el umplea de un fel de groază pe toți cei ce aveau să lucreze alături cu dînsul. Căci, neobosit precum era, cerea și dela alții să fie neobosiți și nu putea să sufere pe oamenii, care își petrec viața privind la lucrarea altora.

Actualul Metropolit din Sibiu? — Aș abusa de condeiul meu, dacă aș încerca să arăt prin câteva cuvinte aruncate în pripă pe hârtie — ce este actualul Metropolit: asta nu se face decât atunci, când poate să se facă în toată tigna. De astă-dată mă mărginesc dar' a spune, că întocmai precum Metropolitul Andreiu nu putea să sufere în apropierea sa oameni, care nu lucrează, Metropolitul Miron, om altfel atât de apatic, e cuprins de un fel de convulsii nervoase, când se află față în față cu oameni, care lucrează, și te pune în uimire prin energia virilă, pe care o desvoaltă, când e vorba să le facă unor asemenea oameni nesuferită viața și imposibilă lucrarea.

Foița „Tribunei“.

O da,

ce marele nostru poet, bardul dela Mircesci, a recitat la sîrbarea dela

Curtea-de-Argeș.

I.

Romănu'n timpuri de răsboae
Pentru-al seu ferm din moși-strămoși
Vêrsa tot sângele-'i șiroae
De se umbria sub nouri roși.
El inclina mândra sa frunte
Numai la Cer, voidnd pe loc
Să stee 'nalt precăt un munte
Între-a lui țeară și 'ntre foc.

II.

Apoi în timpuri de cădere,
Cât era cerul ne'ndurat,
El sta pe gânduri în durere
De mari risipuri răzimat.
Și asculta plin de uimire
Glasul lor tainic șoptitor,
Ce-'i pomenia de-a lui mărire
Și în trecut și'n viitor.

III.

Romănu'n timp de răsufare
Cu al seu palos vitejesc
Clădia mult trainice altare
Sub scutul Domnului cerese,

Ca să privească lumi și soare
Cum neamul seu și-a lui clădiri
În veci rămân neperitoare
Printr'ale lumii sguduirii.

IV.

Cum, de măsura mult măreață
A numelui ce-a moștenit,
El sta cu soartea-'i față 'n față,
Ea crâncenă, el neclintit!
Ear' când sufla vînt de peire,
Cum el în cale-'i falnic sta,
Și pentru a țerii mântuire
Vîntul opria și-'l înfrunta.

V.

Curte de Argeș! ca și tine
Aproape-a fost el de mormînt
În ochii Liftelor străine
Păreați voi șterși de pe pămînt,
Dar' cât un stîlp e în picioare
Nu cade templul d'erîmat,
Și nici un neam viteaz nu moare
Cât el mai are-un fiu bărbat.

VI.

Un singur om de viață tare
Poartă în sîn mii de oameni tari,
Precum o ghindă 'n coaje-'i are
Un verde codru de stejari.
Ear' prin iubirea de moșie
Și prin credință 'n Dumneșeu
Un om plătesce cât o miie,
Stăpân pe viitorul seu.

„Învățătorul poporal*) nu trebuie să înțeleagă limba copiilor și a poporului. Aptitudinea pedagogică a învățătorului poporal se judecă după zelul pentru maghiarizarea poporului. Școala poporală nu este institut de educație, ci de filologie.

„Cine voiesc să se investească cu o funcție publică, cine pretinde a avea cultură, a se ține de inteligență, nu e permis a se mărturisi că este Slav. Fiecare manifestație a conștiinței naționale în viața socială trebuie pedepsită ca și lipsa de patriotism. Fiecare Slav cult, ca Slav, este un pericol pentru patria ungurească (maghiară). Țeranul, lucrătorul poate vorbi în limba slavă; tot ce se ridică peste nivelul maselor trebuie să cugete și să vorbească maghiarese“.

Cu aceasta citatul bombastic și încărcat de absurdități politice, se termină. Față cu aceste, cu toată dreptatea, autorul broșurii scrie:

„Toate aceste sunt dogme, despre al căror preț și însemnătate nu este permis în viața privată a discuta, nu este permis în presă a discuta și în viața publică a se atinge de ele, dacă cineva nu voiesc a-și primejdi existența sa morală și materială. Dogme sunt aceste, de care ministrul trebuie să asculte, pe care deputatul trebuie să le apere, prin a căror realizare funcționarul adună distincțiuni, prin a căror validitate face, ca neglijențele și lipsa de conștiință, timp îndelungat, să rămână nevăzute în seamă. Entuziasmul pentru dogmele aceste absoarbe orice alt interes, suprimă ori-ce nisuiță mai înaltă, mai nobilă. Ideile cele mai înalte, mai sublimale ale omenirii, libertate, egalitate**, umanitate, luminarea poporului, știință, binefacere***), în Ungaria, sunt fără de înțeles, dacă nu sunt în cadrul patriotismului acestuia, dacă nu se vor analiza cu prisma patriotismului acestuia maghiar și nu se vor spoi cu suliman maghiar! Un erudit, care nu e fanatic pentru dogmele aceste, nu este erudit; un funcționar, învățător, servitor de cancelarie, cărui i-ar cășuna a avea despre acele dogme păreri sale proprii, n'are calificație suficientă pentru specialitatea sa. Aceste nu sunt teorii, nu sunt expectații rătăcitoare ale unui slavofil exacerbat și ofensat în sentimentul său național. Aceste sunt fapte, care fiecare turist străin, la fiecare pas le poate vedea și prinde cu mâna în Ungaria.

„Cu putere elementară se revărsă în Ungaria potopul maghiarizării peste Slavi, Români, Sârbi. Nu este aci vorba de străbateră victorioasă, pacinică a unei culturi mai înalte într'un ținut nelucrat și părăsit, ci de o năvălire violentă și de o cucerire de pozițiuni spirituale, străine, cu putere materială lipsită de ori-ce considerație, cu terorism, ordonanțe ministeriale, proscrisiune, cu puterea absolută a funcționarilor publici. Este vorba de aplicarea teo-

*) Și funcționarul.

**) Pentru a pute împede în nemaghiari deșteptarea conștiinței naționale, voiesc, în Ungaria, să casseze curțile cu jurați, libertatea presei, autonomia comitatelor; să centralizeze, să concreadă statului administrația. Se recunoaște, că și pentru Maghiari reformele aceste sânt păgubitoare, apar însă necesare, liberale, contra cetățenilor nemaghiari.

***) Înainte cu 10 ani au dus ciopoare întregi de copii orfani din Ungaria-superioară în Ungaria-inferioară, cu scop de a întări neamul maghiar.

Puși în fața acestor convulsii nervoase, oamenii care-și începuseră lucrarea sub înfrîngerea Metropolitului Andreiu, Nicolae Popea, Zaharia Boin, Nicolae Cristea, încetul cu încetul s'au disgustat și s'au retras, ear' oamenii mai tineri, crescuți sub înfrîngerea neobositului Archiereu, parte s'au muiat și s'au dat după pâr, ca să fie suferiți în apropierea scaunului metropolitan, parte s'au pus în luptă cu Metropolitul, fiindcă erau oameni tineri și voiau să lucreze.

Între acestia sânt mai ales doi, cărora nu le tignesc mănecarea, nici aerul, nici lumina soarelui, nici odihna somnului, oameni, care se simt nenorociți, dacă nu iau parte la vre-o lucrare, din care pentru ei nu rezultă decât mulțumirea de a se fi făcut vre-o treabă bună.

Și, foarte firesc, pentru Metropolitul Miron asemenea oameni sânt un fel de „ciumă în lume“, la care numai cu groază poți privi.

Unul din acesti doi oameni e Protopopul Simeon Popescu, care ori-și-unde l'ai pune, face, drege, vine, aleargă, îndeamnă, jertfesc și-și mistuie viața, încât ar trebui să trăiască șapte vieți, ca să fie mulțumit cu el însuși.

În lumea aceasta însă nimeni nu poate lucra, fără-ca să dea la tot pasul de pedeci, fără-ca să facă la tot pasul și câte o greșeală; ear' omul, care vrea să lucreze, n'are vreme să încungiere pedecile, ci trece peste ele, nu poate să se oprească la greșeli și să se tânguească de ele, ci le încarcă în spinarea lui și merge înainte.

riei darviniane materialiste în lupta pentru existență, la raporturile spirituale culturale dintre popoare“.

Autorul broșurii spune cum se aplică în Ungaria teoria lui Hegel despre omnipotența statului, cum strigă gîntea maghiară: „L'etat c'est moi“, cum ministrul-president Tisza de repețitori s'a expectorat în parlamentul unguresc, și când: „Ungaria este a Maghiarilor“, „Maghiarii sau vor fi domni în Ungaria, sau nu vor mai fi de loc“, pentru-ca să caracterizeze și șovinismul guvernului. Arată apoi cum se ia în bătaie de joc legea egalității cetățenilor, lege fundamentală a constituțiunii unguresci, din partea celor chemați să o aplice. Trece la sistemul de spionaj și de denuncianți și afirmă, cum promovează aceste „lipsa de caracter, fătăria, tîrful, demoralizațiunea în clasele mai culte“.

„Succesul cel mai înfrîntător al realizării ideii maghiare de stat este năucirea și dobitocirea, a căror victime devin masele poporului“.

După-ce autorul a ilustrat raportul dintre Slovaci și Maghiari, sau dintre Slovaci și renegeții recrutați din sinul acestora, și caracterizează, cum se fac alegerile de deputați în Ungaria-superioară, se înțelege, că și în alte părți ale Ungariei cu deosebire între naționalități nemaghiare: cu ajutorul „spiritului“, descrie cu colorile cele mai vii maltrătarile de tot felul, căror sînt expuși Slovaci, sub cuvînt, că trebuie să se suprimă panslavismul. Și în adevăr, deși cunoaștem și noi din intuițiunea proprie a faptelor aplicate din partea d-lor compatrioți maghiari în ținuturile noastre, ni se scoală pîrul măciucă, când cetim în broșura Slovacului șirul cel lung de suferințele a unui popor numeros și iubitor de muncă și de cultură, cum este poporul slovac.

(Va urma.)

Revistă politică.

Sibiu, 18 Octombrie st. v.

Moartea cancelarului austriac de odinioară a contelui Beust deșteaptă și în presa boemă cele mai amare amintiri. Toate foile cehice sînt unite în ceea-ce privește nimicitoarea critică a acestui diplomat și toate țic, că activitatea lui a fost fatală pentru întreaga monarchie.

Astfel „Narodni Listi“ se exprimă în următorul mod:

„Timpul, în care a condus acest nefericit și incapabil om destinele acestui imper, a fost pentru noi Slavii, în special însă pentru noi Boemii un timp al celei mai crude persecuțiuni, al nesfîrșitei suferințe... Dela dualism încoace s'au născut în acest imper două câmpuri de luptă pentru certele naționalităților; în loc de concordie și de pace s'a ivit pretutindene lupta, o luptă a dreptului în contra poftei de stăpînire, lupta în contra unui princip nebul, ce l'a vîrît în monarchia noastră un diplomat ușuratic, acul princip, care împarte popoarele Austriei în două categorii: în popoare dominante și în popoare subjugate. În locul ordinii financiare și al bunăstării economice, care avea să fie consecuența unei împreună lucrări liniștite, s'a ivit o decadentă financiară, o despoiere a Cislaitaniei prin Translaitanie, dominațiunea economică a celei din urmă asupra celei dintăiu; și aceasta fără de speranță la o schimbare, din contra cu o îngrozitoare perspectivă a

Și este o adevărată mulțumire să vezi bucuria șgomotoasă, ce se produce împregiurul Metropolitului, când i-se poate crea lui Simeon Popescu vre-o greutate, o adevărată mulțumire este să vezi alarma ce se dă, când pot să-și scoată vre-un păcat.

Ear' Protopopul Popescu trece și merge înainte, — cum face tot omul, care vrea să lucreze.

Profesor la seminar și om cu activitate literară, în curînd a trebuit să simță, că nu poate răbdi. E foarte grea pozițiunea unui profesor seminarial, când seminaristii știu, că Archiereul nu poate să-și suferă pe profesorul lor. Ce-i drept, Archiereul acesta nu asistă nici odată la examene, nu se interesează de loc de seminar, — dar' se interesează atunci, când vre-un seminarist, care nu e în regulă cu afacerile lui, are destulă minte să se plîngă de asprimea prea mare a profesorului. — Și grea e pozițiunea omului cu activitate literară, când are să-și publice lucrările în tipografia archidieceșană din Sibiu, fiindcă nu poate nimeni să știe, când va mai da cu ochii de manuscrisul său, dacă-l prezentă comisiunii tipografice, al cărei președinte e Metropolitul.

Cu greutățile aceste se luptă toți aceia, care sînt profesori la seminarul din Sibiu și nu s'au muiat ori n'au renunțat de a lua lucrurile mai în serios.

Amicul meu Popescu nu se mai luptă: a primit să fie ales protopop, pentru-ca, scutit de aședămintele constituționale ale bisericii, să poată

unui trist, de tot trist viitor. Un moment fatal a fost acela, când acest diplomat a trecut fruntariile monarchiei austriace, când cu vecinul suris al unui bonvivant a început a-și executa comploturile sale de scamator, și cu această bolnăvicioasă formație de stat, al cărei trecut nu l'a cunoscut, pentru care nu a avut sentiment și al cărei viitor i-a fost indiferent. Chemat spre a înjosi pe Prusia, spre a răpi Germaniei primatul și spre a-l depune din nou în mâinile Austriei, a murit din întemplantare chiar în acel moment, când foile guvernamentale au început a discuta, dacă în privința militară Austria să se supună conducerii Prusiei, și dacă ar fi să se restabileze, ca odinioară o armată, germană-austriacă. Se înțelege, acum există o mică deosebire; pentru-că până-ce mai înainte comanda Austria armată aceasta, acum are să fie comanda în mâinile Prusiei.“

Foia cehică termină apoi astfel:

„Noi de geaba căutăm în lucrarea mortului din Altenberg o parte luminoasă. Față cu asemenea persoane, căror le-a fost încredute destinele popoarelor și ale statelor, bolnăviciosul principiu, care deodată cu mortul îngroapă și păcatele lui, își pierde valoarea. Din contra datorința își impune, de a spune adevărul, și acest fioros adevăr pentru contele Beust scurt sună: el a fost un rău demon al Austriei.“

Peninsula-Balcanică se rămână a popoarelor balcanice. Acesta e un program, pe care îl acceptează astăzi ori-ce națiune civilizată și iubitoare de libertate și care numai atunci se va pute realiza, dacă aceste popoare se unesc ele între sine și punînd umăr la umăr se vor silă să paralizeze ori-ce influență străină. Primul pas în această direcțiune se pare a se fi făcut prin noul aranjament sêrbo-bulgar.

Ce e drept, aranjamentul, ce l-au făcut plenipotențații Sêrbiei și Bulgariei, domni Frenassovici și Dr. Stranski, e mai mult numai un preliminar, — cu toate aceste prin o bună înțelegere și o reciprocă atitudine prevenitoare, el poate servi de basă pentru încheierea unei convențiuni comerciale și prin urmare pentru restabilirea relațiilor amicale între Sêrbia și Bulgaria.

Acest aranjament statorește:

„Bulgaria evacuează Bregova, care, până la rezolvarea cestiunii prin o comisiune mixtă, rămâne neutrală. La cas, dacă comisiunea ar ad-judica Sêrbiei teritorul litigant, Sêrbia e învoită în principiu a-1 ceda Bulgariei în schimb pentru un alt teritor de graniță corespunzător. Cel mult la două luni urmează delegarea unei comisiuni mixte pentru examinarea rapoartelor comerciale ale ambelor părți, la șese luni încheierea unei convențiuni comerciale, — ear' până atunci se va lua înțelegere comună cu privire la promovarea intereselor comerciale. Bulgaria oprește pe emigranții sêrbi, ear' Sêrbia pe emigranții bulgari a se aședa până la șesedece kilometri dela graniță și e datorința fiecărui stat, de a împede ori-ce acțiune a emigranților, ce s'ar îndrepta în contra statului vecin. Bulgaria construiește calea ferată Bacarel-Sofia-Zaribrod până la terminarea liniei ferate sêrbesci. Aranjamentul intră numai decăt în vigoare“.

Drept motiv pentru amînarea deschiderii Sobraniei se amintesc împregiurarea, că până la 27 Octombrie o însemnată parte a deputaților n'a fost sosit încă la Tirnova. La participarea tuturor deputaților, dealtmintrelea nu se

lucra în acest mai restrîns cerc cu mai multă libertate.

Da! însă în biserică este hierarchie și trebuie să fie ordine, disciplină, și este un anarchist protopopul, care aleargă din sat în sat și lucrează din zori de țic până în noaptea târzie, în vreme-ce Archiereul își petrece zilele vieții în cuivoase contemplațiuni asupra lucrurilor din lumea aceasta.

Ajuns odată în fruntea unei mici părți din biserică, Simeon Popescu se pune înainte de toate pe lucru, ca să vadă ce s'a făcut mai înainte pentru școala și pentru biserică, ce mai e de făcut și ce se poate face acum, ce mai târziu, — adună date statistice, se încredințează despre toate din propria sa intuițiune, vizitează biserici, asistă la toate examenele... Astfel într'un an de țile ajunge să cunoască tractul seu ca ori-și-ce gospodar bun moșia sa și să câștige încrederea și iubirea oamenilor, pe care are să-și conducă în lucrarea lor.

Cu toate aceste acasă, în cancelaria protopopească, actele se resolvă fără întîrziere și, chiar obosit de drum, protopopul nu se aședă la odihnă mai înainte de a fi rezolvat actele intrate în acea țic.

Lămurit odată asupra situațiunii tractului, protopopul se pune să îmbărbăteze credincioșii și pe unde numai poate reparază biserici și școale, sporesce fondurile, întemeiază fonduri pentru viitor, sporesce lefurile învățătorilor, îmbunătățește situațiunea preoților, dar' introduce totodată și ordine în administrațiunea parochială

mai poate conta, deoarece Zancoffistii și aderenții lui Caraveloff vor să se abțină. Spre a împede ca însă pe acestia a pregăti guvernului surprinderi în Sofia, aceasta s'a pus în stare de asediu, ceea-ce desigur va da generalului Kaulbars din nou privilegiu, de a adresa o notă amenințătoare guvernului bulgar. Adresarea de note a devenit adevărată o ocupațiune zilnică a generalului rusesc; cea din urmă amenință cu „cele mai extreme măsuri“, dacă s'ar executa sentența de moarte în contra conjurătorilor dela 21 August. Amenințările aceste precum și trimiterea vaselor de războiu la Varna dovedesc, că Rusia lucrează acum cu *haute pression*, spre a înmoia Sobrania, după-ce aceasta față cu guvernul nu i-a succes. Se poate și aceea, că prin o asemenea sicăitură cu notele Rusia ar voi să-și creeze un pretext pentru ocuparea Bulgariei.

Diarului „Neue Freie Presse“ i-se împărtășesc din Brăila, că în Rusia-de-Sud și în special în Odessa se fac cele mai serioase pregătiri pentru transporturi de trupe. Vasele flotei rusești din Marea-Neagră au primit ordin, de a se provianta, și pe schelele din Nicolaieff și Sebastopol domnesce o mare activitate. Vasele de transport „Castel Mar“ și „Jaroslaff“ stau deja gata în portul dela Odessa, până când comunicațiunea cu Asia-orientală se efectuează prin vase private.

Poate-că aceste pregătiri privesc numai anunțata și deja întemplantă trimitere a celor două vase la Varna. La toată întemplantarea e curios, că după-cum i-se comunică din Sofia „Correspondenței Politice“, Rusia a motivat față cu puterile trimiterea acelor vase la Varna prin necesitatea, de a scuti consulatul rusesc și pe locitorii rusești de acolo, ear' guvernului bulgar i-a declarat, că acest act formează un protest în contra întrunirii marelui Sobranie.

Generalul Kaulbars s'a exprimat cătră corespondentul din Sofia al oficioasei „Novoie Vremia“, că crisa bulgară se va termina deja în zilele următoare, și că regenții bulgari se înșeală amar, dacă cred, că Austro-Ungaria, Anglia sau vre-o altă putere ar împede pe Rusia să ocupe Bulgaria. Deja țilele aceste se va adevăra contrarul acestor vederi.

Lupta vamală între Austro-Ungaria și România.

„Economia națională“ din Bucuresci publică următorul articol:

De cîtva timp țiarele austro-ungare revin asupra oportunității de a se încheia un tractat de comerț între România și Austro-Ungaria; arată, că cele câteva luni de luptă au dovedit, că ambele părți nu încearcă perderi însemnate; că dintr'aceasta ar pute rezulta oare-care răceală și în relațiunile politice. Deci, cît se va pute mai fără amînare să se reînceapă negocierile

și cere dela preoți și mai ales dela învățători mai mult decăt ceea-ce li se ceruse mai înainte.

Cu toate aceste nici credincioșii, cărora li-se cer jertfe mai mari ca mai înainte, nici preoții și învățătorii, pe care noul protopop îi ține mai de scurt și îi obligă la o mai întinsă lucrare, nici unii, nici alții nu sînt nemulțumiți și nu-i fac greutăți neobositului protopop: Românul dă din sărăcia lui și se bucură, când vede rezultatele jertfelor, eară preoții și învățătorii lucrează cu mai multă inimă, deși mari sînt greutățile, cu care se luptă.

I-se creează însă protopopului greutăți din curtea metropolitană, din consistor, din cancelaria secretarului consistorial, din cercul oamenilor, care nu fac nimic și se simt jigniți, când ved, că alții își permit luxul de a face ceva. De aici se lucrează pe față și prin ascuns și pun cu toții umăr la umăr, ca să creeze în tractul Sibiului un curent contra protopopului, spunîndu-le mereu celor mai inclinați spre nemulțumire, că nimeni nu îi poate silă să dea cît cere protopopul și că preoții și învățătorii nu sînt datori să ostenească atît, cît le cere șeful lor tractual.

O zală din acest lanț de uelțiri sînt și cele petrecute la adunarea învățătoarească din Seliște.

E vorba să se producă printre învățători un curent contra exigentului protopop, care cere dela dînșii mai mult ca consistorul.

(Va urma.)

I. Slavici.

între cele două țări vecine, și pentru aceasta, diaristica austro-ungară cere, ca inițiativa reluării să vină dela România.

Acum vedem, că și presa germană și în special oficiosul diar dela Berlin „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, începe a se ocupa de starea relațiilor cu Austro-Ungaria și propune chiar mijloace pentru o înțelegere comună. Creditul, de care se bucură acest diar în sferile politice, ne îndeamnă a reproduce următoarele rânduri, publicate în numărul dela 10 Octomvrie, sub titlul de corespondență adresată din București „Corespondenței Politice“:

„Scirile despre reluarea negociațiilor austro-ungare-române pentru încheierea unei convenții comerciale, trebuie să le considerăm, ca anticipate, deși ori-cine va cunoaște, că considerații de natură politică și economică reclamă, ca situațiunea actuală, atât de păgubitoare pentru ambele state, să înceteze odată. Corespondentul d-voastre este informat din isvoare competente, că ambele state sunt animate de dorința să încheie o convențiune comercială. Până acum nu s'a luat nici o inițiativă pentru realizarea acestei dorințe. Sferile conducătoare de aci cred, că principiul clauzei națiunii celei mai favorizate va pute fi salvagardat față cu Austro-Ungaria, dacă România ar revisui tariful autonom, sau dacă dînsa, printr'un șir de tarife convenționale cu alte state, ar admite câteva excepțiuni cu privire la restrîngerea clauzei națiunii celei mai favorizate. Pentru cazul dintăiu se cer lucrări pregătitoare, pentru cel de al doilea se cere perfecționarea negociațiilor, ce sînt pendente între România și celelalte state pentru încheierea convențiilor comerciale respective — prin urmare ambele casuri ar reclama mult timp și încheierea unei convențiuni definitive între Austro-Ungaria și România, în baza noului princip propus de România, ca clauza națiunii celei mai favorizate să fie limitată, ar suferi multă întârziere. Cestiunea s'ar prezenta altminterea, dacă ambele state ar admite un arangiamnt provisor și ar căuta după aceea printr'o discuțiune serioasă, să stabilească o înțelegere definitivă“.

După corespondentul diarului german, sferile noastre conducătoare ar fi creșdend, că principiul clauzei națiunii celei mai favorizate va pute fi păstrat față cu Austro-Ungaria, dacă România ar revisui tariful autonom, sau dacă dînsa, printr'un șir de tarife convenționale cu alte țări, ar admite câteva excepțiuni cu privire la restrîngerea clauzei națiunii celei mai favorizate. Însă pentru-că spre a ajunge la o înțelegere printr'unul din aceste două procedări, s'ar cere timp îndelungat, și comerțul austro-ungar nu poate aștepta, oficioasa germană propune un expedient cât se poate de ingenios și anume: Ca ambele state să admită pentru moment un arangiamnt provisor căutând după aceasta, printr'o discuțiune serioasă, să stabilească o înțelegere definitivă.

Nu scim dela ce sferă conducătoare va fi primit corespondentul diarului german informațiunile sale; am pute însă încredința, că soluțiunile, ce propune, nu pot fi împărțite de cei cari sînt în pozițiune de a cunoaște starea spiritelor în țeară și în corpurile legiuitoare. O revisuire a tarifului autonom nu se poate face imediat, căci aceasta ar dovedi lipsă de seriozitate în lucrările guvernului și camerilor noastre, ceea ce nu putem admite. Înțelegem modificarea câtorva taxe, care după părerea tuturor sînt prea exagerate, dar' nu o revisuire completă. Deasemenea nu putem admite ca serioasă părerea, ca să se modifice în mod indirect tariful nostru autonom printr'un șir de tarife convenționale cu alte țări.

Încât despre încheierea unei convențiuni sau arangiamnt provisor, aceasta earăși ni se pare cu totul imposibil. Delegații austro-ungari pentru încheierea unui tractat de comerț c'eruseră ceva analog, întemeiînduse pe scurtîimea timpului, ce mai rămăsese până la expirarea fostei convențiuni. Pe cât scim li s'a răspuns, că o asemenea învoire nu se putea admite decât în cazul când, ambele părți s'ar fi înțeles deja asupra baselor tractatului, ceea ce nu s'a putut face.

Am încheiat cu Franca o convențiune provisorie până la Ianuarie viitor, însă pe bazele acelea, care convin României. Afară de aceasta cu Franca nu s'au întrerupt negociațiunile, și este multă probabilitate, că cele două țări se vor înțelege. Nu tot așa au stat și stau lucrurile cu Austro-Ungaria. Între această țeară și România există o deosebire de vederi radicală cu privire la condițiunile, pe care s'ar pute întemeia un tractat de comerț. Nu scim, dacă vecinii nostri mai stăruesc în pretențiunile lor; în cas afirmativ, nici că este posibil încheierea unui tractat de comerț.

În adevăr, Austro-Ungaria nu numai că nu voiesce să admită taxe, care ar permite dezvoltarea oare-cărui industrii în România, dar' ne face dificultăți chiar pentru produsele agricole.

S'a vorbit și s'a scris, că vecinii ar fi devenit mai puțin exigenți; dacă aceasta va fi adevărat, am dori ca presa locală să arete în ce consistă schimbarea; și la care anume pretențiuni s'a renunțat.

Înțelegem, ca o învoire provisorie să convină monarhiei vecine, căci aceasta 'i-ar permite a trata până la expirațiunea celor din urmă convențiuni, ce avem. Din nenorocire am făcut o tristă experiență cu provisoratul vamal și credem, că nu se va mai repeți o asemenea greșeală. Noi prin legea din 1878 am acordat cu grațiositate statelor, care nu aveau convențiuni cu noi același tratament ca și celor, cu care eram legați, și aceasta numai pentru-că se dicea, că ne aflăm în tratări. S'a tratat cu anii și la înțelegere n'am ajuns, până-ce am fost nevoiți să probăm acea lege de complesanță.

Noi am dori, ca vecinii nostri și toți câți doresc să aibă tractate de comerț cu România să se pătrundă de un lucru, și anume, că țeara noastră nu mai poate trata fără a se admite ca basă a negociațiilor taxe protectrice pentru industriile existente și pentru altele, care s'ar pute înființa în împregiurările de astăzi. În afară de aceasta nu este negociațiune posibilă, căci țeara dela un capăt la altul nu va mai primi taxele derisorii, cari au împedecat creațiunea ori-căreia industrii; nu mai poate îndeplini rolul de satelit economic al celorlalte țări. Și în aceasta noi nu ne abatem de loc dela deprinderile internaționale, dela politica vamală practică astăzi mai în toată lumea.

Cronica.

Furnisări militare. Ministerul ces. reg. de războiu, voiesce a acoperi trebuințele pentru 8000 țoluri de iarnă, 8000 țoluri de vară și 10,300 țoluri pentru căi pentru anul 1887, prin concurență generală. Pentru acest scop provoacă pentru înaintarea ofertelor în scris pe toți doritorii, de a se alătura acestei concurențe. Publicațiunea referitoare la această concurență se poate vedea în cancelaria camerei de industrie și comerț din Brașov. Ofertele, cărora e de a se alătura și o probă de mostre de țoluri, precum și documentele autentice asupra vadiului sînt a se înainta cel mult până în 25 Noemvrie 1886 ministerului de războiu. Ministerul de războiu a trimis camerei comerciale din Brașov totodată și publicațiunea ad 1017/1886 împreună cu lista și proiectul de contract, privitor la furnisarea obiectelor aparținătoare îmbrăcămîntei și armaturii soldaților și altor recerînțe, și cari a fost predată concurenței publice. Publicațiunea, lista și proiectul de contract, se poate vedea în cancelaria camerei comerciale din Brașov în oarele de oficiu adevăc dela 8 oare dimineața, până la 2 oare după ameași. Industriași, eventual societățile de industriași se fac atenți, ca ofertele cel mult până în 1 Decemvrie n. 1886 să le trimită ministerului de războiu în Viena. Ear' administrațiunile de montură din Brünn, Budapesta, Graz, Kaiser-Ebersdorf lângă Viena, precum și depositul filial de montură din Alba-Iulia au fost avisate din partea ministerului de războiu a arăta probele de mostre doritorilor de a întreprinde furnisarea.

Camera advocațională din Brașov anunță, că advocatul de acolo Dr. Nicolae Leményi a fost șters la propria lui cerere din lista advocaților. Dînsul 'și-a predat toate actele advocatului din Brașov, Wilhelm Schmidt.

Războiul nostru vamal cu România. Precând în presă apropierea între Austro-Ungaria și România se dice a fi iminentă, autoritățile vamale române continuă a face greutăți exportului nostru. Până acuma transporturile de cărbuni au putut fi importate în România prelungă vama regulată. Precum află „Budapester Tagblatt“ direcțiunea băilor din Petroșeni a fost în 27 l. c. n. silită a retrage dela granița română un transport însemnat de cărbuni, pentru-că importul a fost declarat de inadmisibil numai prelungă o vamă extraordinară.

Sinodul arhieresc sârb 'și-a terminat afacerile în 28 l. c. Membrii congresului au fost încunoscîințați, că în 3 Noemvrie n. se va deschide congresul bisericesc sârb.

Societatea de lectură a junimii române din Budapesta „Petru Maior“ constituindu-se 'și-a ales pentru anul scolar-administrativ 1886/7 următorul comitet: Președinte: Ioan Suci, drd. jur.; vice-președinte: Alexandru Orosz, drd. jur.; secretar: Nicolae Vercerdea, stud. jur.; cassar: George Șandor, stud. jur.; notari: Ilie Moga, stud. jur. și Teodor Kós, stud. techn.; bibliotecar: Ioan Curiță stud. filos.; controlor: Ilie Mariș, stud. jur.

Darea în arîndă a operei naționale din Budapesta. Diarul „Wiener Allgemeine Zeitung“ conține următoarea depeșă primită din Budapesta: Precum se vorbește în cercuri bine informate, guvernul ungar a hotărît a face odată sfîrșit relei administrații a operei naționale din Budapesta. Calamitățile economice, precum și

defectuosul repertoriu, a adus cu sine idea unei arîndări a operei și se crede, că această idee se va și pune în lucrare. Condițiunile pentru arîndare, să fie deja pregătite în ministerul de interne și se așteaptă acum numai publicarea oficială a lor.

Miserie în Budapesta. „Pester Lloyd“ spune în numărul seu din 28 Octomvrie următoarele: „Nu prea plăcută iocană s'a înfățișat membrilor din comisiunea de holeră a V-lui cerc, cu ocaziunea unei inspecțiuni de noapte. La țermurile Dunării s'au aflat vre-o 16 persoane, care au fost delogiate din cauza holerei, și care acum nu aveau unde se adăposti. În canalul ce duce apa cea caldă, însă murdară din moara Panonia, s'au aflat peste 30 indiviși, care deplin desbrăcați zăceau cu trupul în apa cea caldă, ear' la cap aveau în loc de perină fiecare câte o peatră. Oamenii au fost foarte năcăjiți, că 'i-a trezit comisiunea din somn, și diceau, că dînsii se aflau destul de bine acolo. Numai cu mare greutate a succed de a-i îndepărta de acolo.“

Himen. Dl Simeon Ianculescu, notar comunal în Țîntari, 'și-a sîrbat Dumineca trecută cununia cu d-soara Maria Veronica Tomuș, fiica proprietarului de mine din B.-Cerb, dl Teodor Tomuș.

Corul vocal român din Biserica-Albă va arangia Sâmbătă în 6 Noemvrie n. 1886 în localitățile societății de cînt german dela „Burg“ o „Serată ordinară“ cu următorul program: 1. a) „Marș egiptean“ de I. Strauss; b) „Consacrarea“ ouvertură de Keller, ambele executate de musica militară. 2. „Hora Sinaia“, cor bărbătesc de G. Ventura, executată de corul vocal român. 3. „Valurile Dunării“ cor bărbătesc de I. Ioanovici, executat de corul vocal român. 4. „Marșul cântăreților“, cor bărbătesc de C. G. Porumbescu, executat de corul vocal român. 5. „Călătoria prin Europa“, potpourie de Peter's, executat de musica militară. După aceasta urmează: „Germania nouă în Africa“, reprezentațiune teatrală comică în două acte cu cântece de S. Wenzl, tradusă în românesce de C. Strembeiu. Persoanele: George Kolbe, Ernest Richter, ingineri germani; Erdmann, servitor de cancelarie; Mawanketsi, vătavul viței Betsuanilor; Wauwauka, fiica acestuia; Matlatsa, damă de curte a acesteia; Zakomo și Upanda, ostași de vița Betsuanilor. Ostași de vița Mawanketsianilor. Locul acțiunii: internul Africeii. — Timpul: present. În urmă se începe petrecerea cu joc.

Diar nou maghiar. Din 1 Octomvrie n. apare în Reghinul-Săses un nou diar săptămânar intitulat „Havas alja“. Redactorul responsabil și proprietarul acestui diar e un anumit Ludovic Nagy. Dînsul ocupă postul unui diurnist la oficiul de dare de acolo. — Își poate omul închipui, că ce soiu de diar va fi și acela, al cărui proprietar și redactor responsabil e — un diurnist.

Exces militar. Se serie din Brașov, că acolo o ceată de cavaleriști și artileristi au voit să fute cu arma în mână în curtea oficialului de postă Körner. Causa a fost, că servitorul lui Körner a bătut pe un husar, ear' acesta mergînd acasă a alarmat camerașii sei pentru a-și răzbuna. Poliției 'i-a succed a face în curînd ordine.

La solemnitatea sfințirii Curții-de-Arges au luat parte aproape 1000 preoți, din toată țeara. Toți preoții episcopale a Argeșului au luat parte la oficiul sfințirii.

Țarul și adjutantul seu. În zilele din urmă s'a fost lăit pretutîndeni faima despre un atentat în contra Țarului. O istorioară, ce sună puțin aventuros, spune corespondentul din Viena al diarului „Daily Chronicle“, ce apare în Londra, și anume, că Țarul a împușcat pe adjutantul seu contele Reutern.

Referitor la aceste primese „Pester Lloyd“ următoarea depeșă: Consulul rusesc din Stuttgart desminte, în diarul „Tageblatt“ de acolo, faima lăită despre starea spirituală a Țarului. Pretinsa omorîre a unui adjutant din partea Țarului se reduce la reproducerea unui asemenea cas întîmplat în vieța Țarului Alexandru II.

Ambasadorul rusesc prelungă republica franceză, baronul Mohrenheim, se va duce earăși înapoi la Paris. „Pol. Corr.“ primese însă scirea, că nu e sigur, că va relua baronul Mohrenheim earăși afacerile ambasadei.

Pregătiri militare rusesce. „Pol. Corr.“ primese din Varșovia următoarea scire: Se lucră cu o nespusă grabă pentru terminarea legăturii căii ferate între Iwangoerod — Dombrova și liniile laterale. Se crede, că în curînd vor fi terminate lucrările, ear' unele puncte precum tunelul dela Mijechov se vor fortifica. Se așteaptă asemenea o lucrare a liniei ferate între orașul Krzemiznice și Kamienska, prin care se exopează o legătură directă între orașele numite și fortificațiunile dela Dubno. — Diarul „Czas“ anunță dînt'r'un isvor sigur, că un transport mare de soldați și munițiune a armatei rusesce a trecut pe linia Chișneu-Bender, și că au fost signalate și alte nave transportate. — Atașatul militar din Sofia a sosit în călătoria sa din Bulgaria la Petersburg, în 28 Octomvrie în Viena.

Varietăți.

(Fumători, băgați de seamă!) Săptămîna trecută a murit în spitalul central din Viena dl Felix Hausner, un învățător particular în vîrstă de 23 ani, de otrăvirea sîngelui. Sînt aproape două săptămîni decînd dl Hausner juca într'o cafenea din suburbia Leopoldstadt, cu un amic al seu, o partidă de șah. Ambii jucători erau absorbiți în combinațiunile lor și cu privirile țintite la figurile eșechierului, cînd deodată dl Hausner, sîrind repede de pe scaun alergă prin sală vîietîndu-se și cu fisionomia contorsionată de mari dureri; el reluase țigara sa depusă pe measă și o băgase cu vîrfu aprins în gură, arđîndu-și buzele și vîrfu limbei. Durerea era foarte viuă, dar' mai grele erau urmările nebăgării sale de seamă. Deși vulnerarea era în sine de puțină însemnătate, după trecere de două zile însă limba și buzele se umflaseră într'un chip îngrijitor și atât de mult, încât era nevoit a consulta pe un medic, care constată simptomele unui început de otrăvire a sîngelui și îi recomandă a se duce îndată la clinica spitalului, unde va găsi o căutare mai bună decît acasă. Dar' toate medicamentele și cea mai bună îngrijire nu fură în stare a opri progresele morbului teribil și după opt zile de mari suferințe, nenorocitul își dete ultima resuflare. Se întîmplă adesea fumătorilor să bage vîrfu aprins al țigării sau al țigaretii lor în gură, mai totdeauna fără a se vîetîna, fiindcă limba și buzele sînt umede, dar' există și destule exemple, că din o asemenea nebăgare de seamă s'a pricinuit un cancer al limbii sau o otrăvire a sîngelui, morburi nevindecabile. Ferească-se dar' de distrațiuni.

(Un furt genial). O scenă foarte comică s'a petrecut zilele trecute la Paris pe bulevardul Haussmann. Un cal cu șea pe el fugia pe bulevard fără să poată fi oprit de nimeni. Prin dreptul bisericii St-Augustin, un om curajos se aruncă înaintea calului și-l oprit. În același moment un domn elegant multumî celui ce a oprit calul și încăleacă pe el, plecă. După vre-o cinci minute un om cu capul gol, hainele pline de noroi, alergă în acea parte și întrebă dacă n'a vîdut cineva un cal cu șea fugînd în acea parte. Acesta era adevăratul proprietar al calului.

Bibliografie.

Liturgie 2 și 4 voci, pentru scolari și coruri mixte, compozițiune ușoară și simplă, se poate procura cu prețuri moderate dela Nicolae Ștefu, învățător în Cuvîn per Gyorok.

Ielele. Dinsele, vîntoasele, frumosele, șoi-manele, mîiestrele, milostivele, dînele. — Studiu de mitologiă comparativă. De Lazar Șaineanu. București, 1886.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 30 Octomvrie n. Casa deputaților. Ministrul de finanțe așterne budgetul pe 1887: eșirile totale 350,400.021, cu 6,703.481 mai mult ca în anul 1886; investițiuni 17,907.680; întrări totale 328,356.095, cu 1,276.687 mai puțin ca în 1886; deficitul 22,043.926, cu 7,990.168 mai mult ca în anul 1886; fără sarcinile extraordinare face 4,201.541.

Ministrul de finanțe propune pentru acoperirea deficitului de 36 milioane și 600 de mii floreni o emisiune de hîrtii de valoare, ridicarea taxelor de transport pentru persoane cu 1%, a transportului de mărfuri cu 2%, sporirea timbrelor în procese și mărginirea scutirii de francatură. Ministrul pune în vedere covertirea mai multor acțiuni de căi ferate, înainte de toate a căii ferate de pe Tisza, reforma administrațiunii căilor ferate, sporirea veniturilor regiei de tunuri și cele mai riguroase economisări.

Varna, 30 Octomvrie n. Cruciarul rusesc „Mercur“ cu 418 soldați și 18 tunuri a sosit aici.

Țirnova, 30 Octomvrie n. Guvernul a hotărît eliberarea ofițerilor compromițați.

Strigoniu, 30 Octomvrie n. Maiestatea Sa a sosit aici înainte de ameași însoțit de ministrul-president Tisza. La salutarea comitelui suprem Mailáth, Maiestatea Sa a răspuns cu multumită sinceră pentru salutarea cordială dîcînd: Un privilegiu îm bucurător Mă aduce astăzi la Strigoniu și Eu m'am folosit de el cu plăcere, spre a petrece vre-o câteva oare în acest loc îndemnător la pietate. (Strigăte entusiastice de Eljen).

Budapesta, 30 Octomvrie n. Locuînța proprietarului din Teresiopol Geiger a fost jăfuită prin spargere. Făptuitorul necunoscut a dus cu el 250,000 fl. în banigata și marisume în hîrtii de valoare.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Cursul pietei din Sibiu
din 30 Octombrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.40	vënd. 8.45
Lire turcesci	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble rusesci	" 1.16	" 1.18

Bursa de Bucuresti.
Cota oficială dela 28 Octombrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 94.—	vënd. 95.—
" Rur. conv. (6%)	" 87.7/8	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 270.—	" 275.—
Banca națională a României	" 1010.—	" 1030.—
Impr. oraș. Bucuresti	" 32.—	" 36.—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	" 101.—	" 101 1/2
Schimb 3 luni	" 25 13/4	" —
Societ. const.	" 164.—	" —
Aur	" 15.50	" 15.7/4

Bursa de Budapesta
din 29 Octombrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.40
" " " 4%	92.60
" " hârtie " 5%	151.50
Imprumutul căilor ferate ung.	93.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bânățene-timșene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	93.75
Imprumut cu premiu ung.	121.—
Lesuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hârtie austriacă	83.30
" " argint austriacă	84.35
" " aur austriacă	114.—
Losurle austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	862.—
" " de credit ung.	288.75
" " austr.	279.60
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.89
Mărci 100 imp. germane	61.25
Londra 10 Livres sterlingi	125.20

Bursa de Viena
din 29 Octombrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.80
" " " 4%	92.95
" " hârtie " 5%	151.40
Imprumutul căilor ferate ung.	99.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.40
" " bânățene-timșene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.40
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
Imprumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hârtie austriacă	83.50
" " argint austriacă	84.50
Rentă de aur austriacă	113.60
Losuri austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	866.—
" " de credit ung.	292.75
" " austr.	280.76
Galbeni împărătesci	5.91
Napoleon-d'ori	9.88 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.25
Londra 10 Livres sterlingi	125.05

Pentru [346] 2-2
sesonul de iarnă
se află la subsemnata un asortiment frumos de
Pălării de dame montate începând dela **3 fl.** în sus.
Sibiu, 20 Octombrie n. 1886.
I. Wegmuth,
Strada Cisnădiei Nr. 25, catul I.

Pentru farmacia din Câmpeni se caută un
practicant
cuartan absolut, care posedă toate 3 limbile patriei. Ofertele sînt de a se adresa la farmacistul [348] 2-3
Hans Binder în Sibiu.

Econom.
Se caută **econom practic;** doritorii de a reflecta, provăduți cu atestat de moralitate și de serviciul de până acum, au a se însinua la dl **A. Lăday în Petrifalau,** lângă Blaj, eventual în Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 37. Cei-ce au și calificațiune teoretică prelîngă praxă, vor avè preferință. [351] 2-3

Umeđeală, frig nu strică!
Numai fl. 1.85.
Pentru Domni! Pentru Doamne!

impermeabile, călduroase, durabile și admirabil de ieftine sînt desesutele, potrivitele mele

Jachete „civile“

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame, băieți și băiete, toate pentru unul și același preț de **numai fl. 1.85** pro bucată.

Aceste vestite jachete „civile“ sînt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în culoare sură, brună, mélé, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, susțin o egală temperatură a trupului și sînt de o valoare neprețuită. Afară de soiul mai sus numit a **fl. 1.85** se mai află în deposit pentru dame si soiuri mai fine:

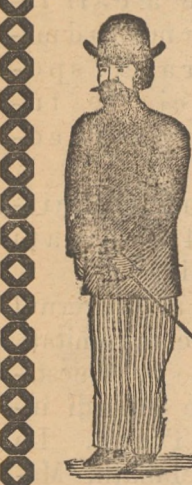
Din lână fină de zephir **numai fl. 2.85.** Lână brodată de zephir **numai fl. 4.—.**

Drept măsură e destul a însemma, dacă jachetel se poftesc pentru staturi mari, mijlocii ori mici.

Singurul loc de expediție cu rambursă numai veritabil la

Iuliu Fekete, casă de expediție în Viena, V., Hundsthurmerstrasse 18/3.

Scut în contra iernii!
Frumos! Cald! Elegant! Ieftin!
Impermeabil în contra frigului și a umeđelii sînt
Jachetele mele bărbătesci de iarnă
produse de cea dintăiu fabrică de jachete bărbătesci din Viena, pentru ne mai pomenitul și de necrețut ieftinul preț de numai
1 fl. 80 cr.
Jachetele mele bărbătesci de iarnă sînt cel mai călduros și totodată cel mai sănătos îmbrăcămînt, pentru-că țin trupul în căldură, seutesc de răceală, se dau după fiecare trup și produc prin ne mai pomenita lor ieftinătate senzațiune generală.
20.000 bucăți sînt deja vëndute.
Ori-și-cine, care voesc să aibă o jachetă frumoasă, bună și călduroasă, se comande numai decăt, deoarece-ce incurg comande în massă și depositul va fi golit în cel mai scurt timp. Unic și singur de a se procura dela:
Wiener-Jacken-Export-Geschäft A. Gans.
Wien, III. Kolonitzgasse Nr. 8/25.
La comande e suficient a arêta, dacă are se fie mare, de mijloc sau mică.
Se expediază pe postă în toate părțile lumii în timp de 24 de oare prelîngă rambursă ori trimiterea înainte a prețului.
[352] 1-4

Vinuri naturale transilvănene premiate
Vinuri de pe Têrnava
se ofer decătă subscrisul pentru următoarele prețuri ieftine:
flacoane: mari de mijloc, mici
à 3/4, 1/2, 3/8 Litr

Vin de measă	40	25	cr.
Vin de dineu	50	30	"
Vin dessert, 1862	70	40	"
dtto. risling	70	40	"
Assbruch	—	60	"

Deposite în Sibiu:
Depositul principal: Traficul mare de tutun, piața mare.
Deposite mici: **J. F. Breitenstein,** strada morii Nr. 27.
J. J. Conradt, piața mică Nr. 13.
Georg Hersch, strada Cisnădiei Nr. 32.
Gustav Kessler, strada măcelarilor Nr. 36.
Traficul de tutun, strada urezului Nr. 7.
Francisc Jahoda, strada turnului Nr. 18.
Ospetăria, strada Ocenei Nr. 9.
Dtto strada Ocenei Nr. 34.

Flacoanele goale se primesc înapoi și adecă: cele mari pentru 10 cr., cele mijlocii pentru 8 cr., ear' cele mici pentru 6 cr.
Vendătorii primesc rabat.
Vindere în legături din anii 1862 până 1885.
Comande din afară se efectuesc prompt.
Carol F. Jickeli în Sibiu. [238] 18

Pentru sesonul de toamnă și de iarnă.
Îmi permit a aduce la cunoscință, că
depositul meu de încălțăminte
l-am asortat din nou cu desevirșire — și că am toate soiurile de încălțăminte de călătorie, de drum și de oraș; păpucci noi moderni de stradă și de casă, anume de postav, de catifea și de pislă în asortimentul cel mai mare și de calitatea cea mai bună. Recomand cu deosebire un fel de încălțăminte nou inventate „**Încălțitori de degete**“. Toate în asortimentul cel mai mare pentru
domni, doamne și copii. [349] 3-3
Cu toată stima
M. Bachholczky.
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.
La comande din afară măsura lungimei e suficientă și se efectuează prompt cu rambursă.

Ori-ce fel de
Cărți Scolastice și Literare
precum și
toate recuisitele de scris
pentru
toate scoalele primare, gimnasiale, comerciele, reale și altele se pot procura mai convenabil prin:
Librăria NICOLAE I. CIURCU
Brașov, strada Teatrului Nr. 2.
Cumpărătorii de mai multe exemplare primesc r a b a t. Comandele din provincia se expediază prompt.
P. S. Totodată îmi permit a face cunoscut On. învățatori că:
Gramatica limbei românesci, lucrată în trei cursuri concentrice pentru scoalele primare, partea I., anul III-lea de școală de I. Darius, a trecut în editura mea. Prețul unui exemplar 20 cr.
Asemenea fac cunoscut Onor. P. T., că a trecut în editura mea:
Călătoria lui Stanley prin Africa-centrală, tradusă de And. Bărseanu, profesor. Prețul unui exemplar 65 cr. Trimis franco cu posta 70 cr.
[350] 1-6